

hassin waewata. Oleksin ka tühjalt pidand tulema; teisel nädalal ma ei saanud sind öiete tänama, kuda kohus, ega küsida, kas pean maksma midagi sinu waewa eest!" Pois naeris, ütles: „Taga parem! etš sa isegi wedanud otsetui härg, ja kas ma siis kuulasin, mis hinda sina selle eest pead?" Niid tõi tüdruk oma lähkrid jälle wangkre peale, astus Matsi kõrwa ja püüdsid edasi. Magus jut lühendas pitka tee. „Teine lord, — rääkis tüdruk, — kui jälle tulen, wotan löie ligi, selle seun wangkre külge ja sest wean. See teeb enam jõudu. Pidin täna juba nõnda tegema, aga hea nõu tuli wast, kui laugel lotu ära olin!" Ei see löne ega nõu ei olnud Matsi wastu meelt, arwas: parem seltsis, kui üksi. — Said jälle linna ja müüsid teine siin teine seal oma laupa. Aga õhtu poole, kui Mats linnast wälja läks, juhtus jälle tüdrukuga kokku ja läksid seltsis, kuni pidid Sumalaga jätma. Mats pahema, tüdruk parema poole.

4. Qua-Matsi suu rägib üles, mis süda täis on.

Matsi lesel-emal oli sel ajal wäga hea meel poja pärast, kui nägi, et sellel nagu uus elu oli alganud, et isa rõõmus oli ja töö juures laulis ja ära ei tüdinud. Pois oli omale niid ue kue ostnud ja ema ütles: „Kas sa näa, peaksin arwa-

ma, et oled opmanniks jäänud!" Pois oli wäga wiisakas; aga kandis ka ema eest ilusaste hooit; ja ema pidi seda isa ueste liitma ja soowis temale Sumala õnnistamist rohkest; ütles mitu korda: „kui Sumal aitaks, et weel saaksime lehma ostma, ei ma siis muud taha!" — Meljas käst sai seal faunas, kuda näeme, ilusaste peetud: ema armastab poja, poeg armastab ema; selle käsu tõutus, et waga laste käsi peab häästi käima, sai kaa tõeks filmanähtawalt.

Lord istus Mats jälle oma töö juures ja ema kehras kõrwal; kumbli oli wait ja teisel wõisid teised mõtted olla. Oli näha, et Matsi mõtted tõusid keele peale ja tippusid mofa wahelt wälja. Ta tegi kaa kats korda suu lahti, ütles: „Eid' — —“ aga löha tuli peale, muustas nina, jäi wait. Ueste katsus: „Eid' — —“, jälle jut otšas. Röha taal küll ei olnud aga wist wäha julgust. Wiimaks ommeti sai jutuga edasi, rääkis: „Eidekene, mis ma ammu pidin üttema; se on imels panna, et wangkrewedamine mulle isa waewalisemaks jääb; loorem raskem, jõud waesem kui enne!" „Jah, Mats, seda olen isegi arwanud, kui nägin, et hakad iga lord enam peale panema. Ära seda tee, rikud terwise ära. Äta luuda kaksikümmend tagasi, siis asi on hõlpsam!" — „Eidekene, ei ma wõi wähäma koormaga minna, oleks suuremat weel tar-